ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶିଆଠି

ଦେହଧାରୀ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ: ପେତ୍ରଙ୍କ ଗଭୀର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମସମୂହ

Jeff Pippenger
2024-04-15

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଏ ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ପିତର ନିଜ ଉତ୍ତର ପ୍ରକାଶ କଲେ, ସେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମେସିହା। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର।

> ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କାଇସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀର ସୀମାଞ୍ଚଳକୁ ଆସିଲେ, ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, "ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି?" ସେମାନେ କହିଲେ, "କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ; କେହି ଏଲିୟ; ଆଉ ଅନ୍ୟମାନେ ଯିରିମିୟ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ।" ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ କିଏ ବୋଲି କହୁଛ?" ତେବେ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଆପଣ ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର।" ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଧନ୍ୟ ତୁମେ, ଶିମୋନ ବର୍‌ଯୋନା; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଏହା ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ମୋର ପିତା ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି ଯେ, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରମାନେ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିମାନ ଦେବି; ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ସେହିଥିରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଆଉ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଖୋଲିବ, ସେହିଥିରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଖୋଲାଯିବ।" ମାଥିଉ 16:13–19।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପେତ୍ରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସେ ଏହା ପାନିୟୁମରେ କଲେ, ଯାହା କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ ଥିଲା। ପାନିୟୁମ ହେଉଛି ଅଜଗରର ଉପାସନାରେ ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର-ସ୍ଥଳ, କାରଣ ଗ୍ରୀସ୍ ଜଗତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଜଗତ ହେଉଛି ଜାତିସଂଘ, ଯେ ଅଜଗରର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପ୍ରତିନିଧି। "ନରକର ଦ୍ୱାରମାନ" ହେଉଛି ଗ୍ରୀକ ଛାଗ-ଦେବତା ପାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଏକ ନାମ। ସେହି ମନ୍ଦିରଟି ଏକ ଗୁହାର ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଭିତରେ ପାନିୟୁମର ଝରଣା ଥିଲା। ପାନିୟୁମର ଝରଣା ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୁ ପୋଷଣ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତୀକ।

"ଯର୍ଦ୍ଦନ" ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଅବତରଣକାରୀ," ଏବଂ ଏହା ଉତ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲର ପର୍ବତମୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିଜ ପ୍ରବାହ ଆରମ୍ଭ କରେ, ହର୍ମୋନ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିଖର ହର୍ମୋନ ପର୍ବତର ଝରଣାମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି; ସେଠି "ନରକର ଦ୍ୱାର" ବୋଲି ପରିଚିତ ଝରଣାଟି ଅବସ୍ଥିତ। "ହର୍ମୋନ"ର ଅର୍ଥ "ପବିତ୍ର" ଏବଂ "ଯର୍ଦ୍ଦନ"ର ଅର୍ଥ "ଅବତରଣ କରିବା।" ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ହର୍ମୋନ ପର୍ବତର ଉଚ୍ଚଭୂମିରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଯର୍ଦ୍ଦନ ରିଫ୍ଟ ଉପତ୍ୟକା ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତରଣ କରି, ଶେଷରେ ମୃତ ସାଗରକୁ ପହଞ୍ଚେ, ଯାହା ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନ।

ଯେଉଁ ଜଳ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୁ ପୋଷଣ କରେ, ଯାହା ପାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଏବଂ ଶେଷରେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେହି ଜଳ ଏହାର ପ୍ରତୀକ ଯେ ପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପବିତ୍ର ପର୍ବତକୁ ଛାଡ଼ି ଏହି ଜଗତର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ "ମୃତ ସମୁଦ୍ର" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗରୁ କ୍ରୁଶର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏହି ଅବତରଣ ଏହାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଯେ ସେ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରକୁ ନିଜ ଉପରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସେହି ଜଳଦ୍ୱାରା ପୋଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା "ନରକର ଦ୍ୱାର"ରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା।

ମୃତ ସାଗର କେବଳ ପୃଥିବୀର ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ପୃଥିବୀର ସର୍ବାଧିକ ଲବଣାଯୁକ୍ତ ଜଳ, ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ନଅଗୁଣ ଅଧିକ ଲବଣାଯୁକ୍ତ। ମୃତ ସାଗର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ରୁଶର ମୃତ୍ୟୁ ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ।

> ତୁମର ଭୋଜନ-ଉତ୍ସ ର୍ଗର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ନୈବେଦ୍ୟ କୁ ତୁମେ ଲୁଣରେ ସିଜିତ କରିବ; ଏବଂ ତୁମର ଭୋଜନ-ଉତ୍ସ ର୍ଗରୁ ତୁମର ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଚୁକ୍ତ ି ର ଲୁଣ ଅଭାବ ହେବାକୁ ଦେବନାହିଁ; ତୁମର ସମସ୍ତ ଉତ୍ସ ର୍ଗ ସହିତ ତୁମେ ଲୁଣ ଅର୍ପଣ କରିବ।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ   କ 2:3.

ହେର୍ମୋନ ପର୍ବତର ଝରଣାମୂଳରୁ ଯାଇଥିବା ପଥରେ, ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀ ଗାଲିଲୀ ସାଗର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ, ଯାହା ତିବେରିୟସ ହ୍ରଦ ଓ କିନ୍ନେରେତ ହ୍ରଦ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ। "ଗାଲିଲୀ"ର ଅର୍ଥ "କବଜା" କିମ୍ବା "ଏକ ମୋଡ଼-ବିନ୍ଦୁ।" ତିବେରିୟସ ହେଉଛି ଅଗୁଷ୍ଟୁସ କାଇସରଙ୍କ ପରେ ଆସିଥିବା ରୋମୀୟ ଶାସକଙ୍କ ନାମ; ଏବଂ ହ୍ରଦଟିର ଆକୃତିକାରଣରୁ ଏହାକୁ କିନ୍ନେରେତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଏକ ବୀଣା" କିମ୍ବା "ଏକ ଲାୟର୍।" ମାନବଜାତି ପାଇଁ ସେହି ମୋଡ଼-ବିନ୍ଦୁ ତେବେ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ତିବେରିୟସ କାଇସର ଶାସନ କରୁଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧା ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୀଣା ନିରବ ହୋଇଯାଇଥିଲା। "ନରକର ଦ୍ୱାର" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀର ଭୂଗୋଳିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ—ଯାହା ଗ୍ରୀକ ଦେବତା Panଙ୍କ ମନ୍ଦିର—ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ପିତର ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅବତାରଗ୍ରହଣ ହେଉଛି ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସେହି ସଂଯୋଗ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପୁତ୍ର ନିଜେ ମାନବୀୟ ଦେହ ଧାରଣ କଲେ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ଏକତ୍ର କଲେ, ଯେପରି ପାନର ଝରଣାରୁ ବହିଆସୁଥିବା ଜଳ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୁ ପୋଷଣ କରେ। ପାନର ଝରଣାକୁ ପୋଷଣ କରୁଥିଲା ସେହି ତୁଷାର, ବର୍ଷା ଓ ହିମ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ହେର୍ମୋନ ପର୍ବତମାଳା ଉପରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲା; ହେର୍ମୋନ "ପବିତ୍ର" ପର୍ବତଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ଯିରୂଶାଲେମ।

> ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗମନର ଗୀତ। ଦେଖ, ଭାଇମାନେ ଏକତାରେ ଏକସଙ୍ଗେ ବସିବା କେତେ ଭଲ ଏବଂ କେତେ ଆନନ୍ଦଦାୟକ! ଏହା ମସ୍ତକ ଉପରେ ଢାଳାଯାଇଥିବା ସେହି ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଭିଷେକ ତୈଳ ସଦୃଶ, ଯାହା ଦାଢ଼ି ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ହାରୋଣଙ୍କ ଦାଢ଼ି ଉପରେ ଗଡ଼ି ପଡ଼ି, ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରର ଆଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମିଆସିଥିଲା; ଏହା ହର୍ମୋନର ଶିଶିର ସଦୃଶ, ଏବଂ ସିଓନର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରିତ ହୋଇଥିବା ଶିଶିର ସଦୃଶ; କାରଣ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ। ଗୀତସଂହିତା 133:1–3.

ଆହାରୋନଙ୍କ ଦାଢ଼ୀ ଉପରେ ଗଡ଼ିଯାଇଥିବା "ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଭିଷେକ ତେଲ" ସେହି ତେଲ ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାଜକମାନେ ଭାବେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା।

> ଏବଂ ତୁମେ ବେଦୀ ଉପରେ ଥିବା ରକ୍ତରୁ, ଏବଂ ଅଭିଷେକର ତେଲରୁ ନେଇ, ତାହା ଆହାରୋନଙ୍କ ଉପରେ, ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛିଟାଇବ; ଏପରିଭାବେ ସେ ପବିତ୍ର ହେବେ, ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରମାନ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରମାନ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବ। ଯାତ୍ରା 29:21।

ପିତର ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏକତ୍ରିତ ଯାଜକତ୍ୱ ଭାବେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବାକୁ ଅଟନ୍ତି, ଯାହା ଧ୍ୱଜରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଏ। ହାରୋଣଙ୍କୁ ଯେ "ତେଲ" ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି ହର୍ମୋନ ପର୍ବତର ଶିଶିର ସଦୃଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସିଓନର ପର୍ବତମାଳାର ଶିଶିର ସଦୃଶ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। "ତେଲ" ଏବଂ "ଶିଶିର" ହେଉଛି ସେହି ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଭିଷେକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର, ମୁଁ କହିବି; ହେ ପୃଥିବୀ, ମୋ ମୁଖର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣ। ମୋର ଉପଦେଶ ବର୍ଷାପରି ଝରିପଡ଼ିବ; ମୋର ବାକ୍ୟ ଶିଶିରପରି ଅବତରିବ; କୋମଳ ତୃଣ ଉପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବର୍ଷାପରି, ଏବଂ ଘାସ ଉପରେ ଜୋର ବର୍ଷାପରି: କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ପ୍ରଚାର କରିବି; ଆମର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଆରୋପ କର। ବିବରଣ 32:1–3.

"ଶିଶିର" ହେଉଛି ସେହି "ଶିକ୍ଷ   ।", ଯାହା ସିଓନର ପର୍ବତମାଳା ଉପରେ ପତିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଅଭିଷେକର "ତେଲ" ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ   ରେ ଈଶ୍ୱ   ରଙ୍କ   ର ଯାଜକ ଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ   ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ୁ ଏକତ୍ର   କରେ। ଶିକ୍ଷ   । ବର୍ଷା ପରି ଝରେ, ଏବଂ ଶିଶିର ପରି ସ୍ର   ବିତ ହୁଏ, କାରଣ ତାହା "ପ୍ର   କାଶିତ" ହୁଏ। ତାହା ପ୍ର   କାଶିତ ହୁଏ, କାରଣ ସ୍ୱ   ର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ   ମୁଖର ବାକ୍ୟ   ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ   ପାତ କରିବେ ଓ ଶୁଣିବେ, ଏକୀକୃତ ଯାଜକବୃନ୍ଦ   ଦ୍ୱ   ାରା, ଯେଉଁମାନେ ସେହି

ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଡାକର ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି।

> ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁସମାଚାର ଆଣୁଥିବା, ଶାନ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା, ମଙ୍ଗଳର ସୁସମାଚାର ଆଣୁଥିବା, ମୋକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା, ସିଓନଙ୍କୁ କହୁଥିବା—"ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି!"—ତାହାଙ୍କର ପାଦ କେତେ ସୁନ୍ଦର! ତୁମ ପ୍ରହରୀମାନେ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରିବେ; ସେମାନେ ସମେତେ ସ୍ୱରେ ସ୍ୱର ମିଳାଇ ଗାଇବେ; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସିଓନକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବେ, ସେମାନେ ଚକ୍ଷୁରେ ଚକ୍ଷୁ ମିଳାଇ ଦେଖିବେ। ହେ ଯିରୂଶାଲେମର ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନେ, ଆନନ୍ଦରେ ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, ସମେତେ ଗାଅ; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଜ ପବିତ୍ର ବାହୁକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସୀମାମାନେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋକ୍ଷକୁ ଦେଖିବେ। ଯିଶାୟ 52:7–10।

ପେତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶେଷ-ଦିନର ପହରାଦାରମାନେ ମୋକ୍ଷ ଓ ଶାନ୍ତିର ସୁସମାଚାର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସମଦୃଷ୍ଟି ହେବେ। ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ "ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ସିଓନକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି।" "ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବା" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହେବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ଉଲଟାଇ ଦେବା"। ପ୍ରଭୁ ସିଓନକୁ ଉଲଟାଇ ଦିଅନ୍ତି ବୋଲି କହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସିଓନ ଛିତରାଇଯିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବନ୍ଧନରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ବନ୍ଧନ ଶେଷ ହେଲେ ତାହା ଉଲଟାଯାଏ।

> କାରଣ ଯେହୋବା ଏହିପରି କହନ୍ତି, ବାବିଲରେ ସତରି ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ମଙ୍ଗଳମୟ ବାକ୍ୟ ପୂରଣ କରିବି, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବି। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେ ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା କରୁଛି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ, ଯେହୋବା କହନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଶାନ୍ତିର ଚିନ୍ତା, ଅମଙ୍ଗଳର ନୁହେଁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିଲକ୍ଷିତ ପରିଣତି ଦେଇପାରିବି। ତାହାପରେ ତୁମେ ମୋତେ ଡାକିବ, ଏବଂ ଯାଇ ମୋ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି। ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ଏବଂ ମୋତେ ପାଇବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ମୋତେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲଭ୍ୟ ହେବି, ଯେହୋବା କହନ୍ତି; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀଦଶାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବି, ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତିରୁ ଓ ଯେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ିଦେଇଛି, ସେଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବି, ଯେହୋବା କହନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ ସ୍ଥାନରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରାଇ ନେଇଯାଇଥିଲି, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣିବି। ଯିରିମିୟ 29:10–14.

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କର ଜନମାନେ ଏମିତି ଏକ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତିତ କରାଯିବ।

> ଯିରେମିୟଙ୍କ ପାଖକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ଆସିଲା, ସେହି ଏହା: ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୋତେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଛି, ସେସବୁକୁ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ। କାରଣ ଦେଖ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଯେବେ ମୁଁ ମୋର ଜନ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୂଦାର ବନ୍ଦୀଦଶାକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିବି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ନେବି, ଯାହାକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ଅଧିକାରୀ ହେବେ। ଯିରେମିୟ 30:1–3।

ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ନିଦ୍ରା ପରେ—ଯେପରି ଲାଜାରୁସ ଚାରି ଦିନ ନିଦ୍ରା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଏକୋଇଶ ଦିନ ଶୋକ କରିଥିଲେ—ମିଖାଏଲ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ୱରେ ଆଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯାହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି ହର୍ମୋନ ପର୍ବତର "ଶିଶିର" (ପବିତ୍ର ପର୍ବତ), ଯାହା ପାନର ଝରଣାକୁ ପୋଷଣ କରେ, ଏବଂ ପରେ ସେହି ଝରଣା ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀକୁ ପୋଷଣ କରେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଅଭିଷେକ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିଷେକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଯାହାକୁ ପିତର ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ପିତର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର—ଉଭୟ ଭାବରେ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ; ଯେପରି "ନରକର ଦ୍ୱାର"ର ଜଳ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୁ ପୋଷଣ

କରୁଥିବାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପିତରଙ୍କ ଏହି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟ —ଯେ ଯୀଶୁ ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଅଭିଷିକ୍ତ ଜନ, ଏବଂ ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟ —ଉଭୟ ଥିଲେ—ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଯୀଶୁ ସେହି ସତ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେବ; ଯେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଜୟୀ ହେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, କାରଣ "ନରକର ଦ୍ୱାର" ଏହି ସତ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ସତ୍ୟ ହେଉଛି, ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଯେପରି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ଏକ ନିରାଶା ଥିବ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ପଲଟିଦେବେ। ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାରେ ପରିଣତ କରିବା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ। ରାସ୍ତାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବା, ଶୁଦ୍ଧ କରିବା, ଏକତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତୋଳିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ପଦ ୧୦ ରୁ ୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ, ସେପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଇବେଲୀୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ, ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ପଦ ୧୩ ରୁ ୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପିକୁ, ପାନିଅମ୍‌କୁ, ଆଣିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଙ୍କିତ କରାଯାଏ।

ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ବୁଝୁଥାଉ, ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର କାଇସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ସତ୍ୟର ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରୁ। ମାଥିଉର ଷୋଳଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଠାରୋତମ ପଦରେ, ସାଇମନ ବାରଯୋନାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ପିତର ହୁଏ, ଯାହା, ଏକ ସମ୍ପ୍ରତିକ ଲେଖାରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବାପରି, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ସେହି ପଦରେ ସ୍ଥାପିତ ଗଣିତୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ ଭାବେ ମହିମାମଣ୍ଡିତ କରେ, କାରଣ ପିତରଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ବୁଝାଯାଇପାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମାଥିଉ 16:18 "phi"ର ଗଣିତୀୟ ପ୍ରତୀକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

"ଫାଇ" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗଣିତକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯେ "ଫାଇ" ଶବ୍ଦଟି ପାନିଅମ୍ ନଗରର ଦୁଇଟି ନାମ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ନାମ "ଫିଲିପ୍ପି"ର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ। ଅଠାରୋତମ ପଦ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ କଥା କହିଥିଲେ, ଯାହା ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେଲା, ଏବଂ ପରେ ଇଂରାଜୀକୁ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା। ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଶବ୍ଦଟିକୁ ସଂଖ୍ୟାଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ଗୁଣନର ଗଣିତୀୟ ପ୍ରଣାଳୀ ସହିତ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ "ପିତର" ନାମଟି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଆଳିଶ ହଜାର ସହ ସମାନ ହୁଏ, ଏହିପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ। ସେହି ଏକେ ପଦରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ସେ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ଷୋଳଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଠାରୋତମ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସତ୍ୟ "ଫାଇ"ର ଗଣିତୀୟ ପ୍ରତୀକକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବ।

> ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର କଳିସିଆ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ନରକର ଦ୍ୱାରସମୂହ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 16:18।

ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ କେବଳ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ନୁହେଁ ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ବରଂ ଏହି ସତ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ଯେ ସେ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେହି ବାକ୍ୟ ଗଣିତ, ବ୍ୟାକରଣ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ।

> ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଛୁ, ସେହିଁଜଣଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ। ଏଫିସୀୟ 1:11।

ଫାଇ, ଯାହାକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଗ୍ରୀକ ଅକ୍ଷର φ (ଫାଇ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଏ, ଏକ ଗଣିତୀୟ ଧ୍ରୁବକ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ 1.618033988749895 ସମାନ। ଏହି ସଂଖ୍ୟା "ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତ" କିମ୍ବା "ଦୈବୀ ଅନୁପାତ" ନାମରେ ପରିଚିତ।

ଏହା ଏକ "ଅପରିମେୟ ସଂଖ୍ୟ ।", ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ସରଳ ଭାଗାଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ର କାଶ କରିହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାର ଦଶମିକ ରୂପ କେବେବି ପୁନରାବୃତ୍ତ ି ହୋଇନଥାଇ ଅନନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ।

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତର ଅନେକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଗୁଣ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଗଣିତ, କଳା, ସ୍ଥାପତ୍ୟ, ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଏହା ପ୍ରାୟତଃ ଆୟତକ୍ଷେତ୍ର, ପଞ୍ଚଭୁଜ ଏବଂ ଦ୍ୱାଦଶଫଳକ ପରି ଜ୍ୟାମିତିକ ଆକୃତିମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଦୀର୍ଘତର ପାର୍ଶ୍ୱର ସ୍ୱଳ୍ପତର ପାର୍ଶ୍ୱ ସହିତ ଅନୁପାତ ଫାଇ ସମାନ ହୁଏ।

କଳା ଓ ସ୍ଥାପତ୍ୟକଳାରେ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତକୁ ଦୃଷ୍ଟିନନ୍ଦନ ଅନୁପାତ ସୃଷ୍ଟି କରେ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଏ। ପ୍ରାଚୀନ ସଭ୍ୟତାମାନଙ୍କ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୁନର୍ଜାଗରଣ ଯୁଗ ଏବଂ ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଇତିହାସର ସମଗ୍ର ପରିଧିରେ କଳାକାର ଓ ସ୍ଥାପତିମାନେ ଏହାକୁ ସଂରଚନା, ଭବନ ଏବଂ କଳାକୃତିମାନଙ୍କର ରୂପରେଖା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଆସିଛନ୍ତି। ଗଣିତରେ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତ ବିଭିନ୍ନ ଗଣିତୀୟ ସମୀକରଣ ଓ ଅନୁକ୍ରମମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫିବୋନାଚି ଅନୁକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ତାହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ପଦର ଯୋଗଫଳ ଅଟେ। ଫିବୋନାଚି ଅନୁକ୍ରମର ପଦସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ, ପରସ୍ପର ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମିକ ପଦମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ଫାଇଙ୍କ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ।

୧୬:୧୮ ପଦରେ ଆମେ ଗଣିତୀୟ ଫାଇ (1.618...) କୁ ପାଉଁ। ଯୀଶୁ, ସେହି ଈଶ୍ୱର "ଯିଏ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତି," ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ନରକର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର କଳିସିୟାର ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଭୂଗୋଳରେ ପାଲ୍ମୋନି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟା, କିମ୍ବା ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷର ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ, ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା, ସେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ "ପୀତର" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ "ଶିମୋନ," ଅର୍ଥାତ୍ ପରାବତର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଠାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ "ପୀତର" ହେଲା; ଏହିପରି ସେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଦିନର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ।

ସେ ଯେ "ଶିଳା" ଉପରେ ନିଜ କଳିସିୟାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ଆଧାର-ଶିଳା, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"ର ଆଧାର ଓ ପ୍ରଧାନ କୋଣଶିଳା; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତ୍ୟ ଆଧାର ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମାରୁ, ଯେବେ ଶିମୋନ କପୋତର ସନ୍ଦେଶକୁ "ଶୁଣିଲେ", ମୃତ ସାଗରର କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ ଧରି, ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଇଥର କରି, ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଓ ସାନ୍ଧ୍ୟକାଳୀନ ବଳିଦାନ ହେଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ଦିନର ଶେଷ ଦିନରେ ଏହା ହୋଇନଥିଲା, କାରଣ ସେହି ଦିନ ସାନ୍ଧ୍ୟ ବଳିଦାନ ପୁରୋହିତଙ୍କ ହାତରୁ ଏଡ଼ି ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ ବିଂଶତମ ନିବେଦନରୂପେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ।

> "ସବୁ କିଛି ଆତଙ୍କ ଓ ଅସ୍ଥିରତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯାଜକ ବଳି ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଯାଉଛି; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିହୀନ ହାତରୁ ଛୁରୀ ଖସିପଡ଼େ, ଏବଂ ମେଷଶାବକ ପଳାଇଯାଏ। ପ୍ରତିରୂପ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଛି। ମହାନ ବଳିଦାନ ଅର୍ପିତ ହୋଇଯାଇଛି। ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଖୋଲା ହୋଇଯାଇଛି। ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଓ ଜୀବନ୍ତ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଏବେ ଆଉ ନୁହେଁ, ପାପୀ ଓ ଶୋକାକୁଳ ମାନବଜାତିଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ।" The Desire of Ages, 757.

ସେ ଯେ "ଶିଳା" ଉପରେ ନିଜ କଳିସିଆ ଗଢ଼ିବେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ସେହି ଭିତ୍ତିଶିଳା ଯାହାକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ତାହାର ସଂଖ୍ୟା "ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି" ଅଟେ। ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପଦ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସ୍ୱାମୀ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଏପରି କରୁଥିବାବେଳେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ପଦ ୧୩ ଠାରୁ ୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କଥା କହୁଛନ୍ତି।

ମୁଁ ତୋତେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହେ, ଯେ ତୁ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡ ଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱ ାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପ୍ର ବଳ ହେବ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 16:18.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"'ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର; କିନ୍ତୁ ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଏବଂ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚିରକାଳ ପାଇଁ।' Deuteronomy 29:29. ସୃଷ୍ଟିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ, ସେ ତାହା କଦାପି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିନାହାନ୍ତି; ମାନବ ବିଜ୍ଞାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ବାହାର କରିପାରେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପରି ଅଗମ୍ୟ।"

"ବିଜ୍ଞାନ ଓ କଳା—ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଗତ ଉପରେ ଆଲୋକର ଏକ ପ୍ରବାହ ବର୍ଷିତ ହେବାକୁ ଈଶ୍ୱର ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କଥିତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ମାନବୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଭୁଲ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବେ। ଯଦି ଆମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମିଳୁଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବିରୋଧ କରୁନଥାଏ, ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, ତାହାର ପରେ କଳ୍ପନା କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ବୈଜ୍ଞାନିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଜଣା ସମୁଦ୍ରରେ ମାନଚିତ୍ର ଓ ଦିଗଦର୍ଶକ ବିନା ଭାସୁଥାନ୍ତି। ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରକାଶନର ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ସେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ବିମୂଢ଼ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି। ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଓ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାର ସୀମାରୁ ଏତେ ଦୂରେ ଅଛି ଯେ, ସେମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ; ତେଣୁ ସେମାନେ ବାଇବେଲର ଇତିହାସକୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି। ଯେମାନେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ଅଭିଲେଖମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସନୀୟତାକୁ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ; ଏବଂ ପରେ, ନିଜର ନଙ୍ଗର ହାରାଇଦେଇ, ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସର ପାହାଡ଼ିଆ ଶିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ଖାଇଖାଇ ଭାସିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଆନ୍ତି।"

"ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ସରଳତାକୁ ହରାଇଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟର ଦିବ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିବା ଉଚିତ। ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଇବେଲକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ଏକ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ। ସନ୍ଦେହବାଦୀମାନେ, ଯେମାନେ କେବଳ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ବାଇବେଲ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶନ—ଯେକୌଣସି ଏକର ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା, ଏହି ଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧାଭାସ ମିଳିଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରିପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଠିକ ଭାବରେ ବୁଝାଗଲେ, ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି। ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱରେ ଲେଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଭୂତତ୍ତ୍ୱର ଏକ ସଠିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଆବିଷ୍କାରମାନଙ୍କ ଦାବି କରିବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ, ସେଥି ନିଜରେ ପ୍ରକୃତିରେ ହେଉ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶନରେ, ତାହାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶରେ ନିଜ ସହ ସମଞ୍ଜସ ଅଟେ।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯାହାର ଉତ୍ତର ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ପଣ୍ଡିତମାନେ ମଧ୍ୟ କେବେ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଆମର ଧ୍ୟାନ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ସାଧାରଣ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା କେତେ କିଛି ଏମିତି ଅଛି, ଯାହାକୁ ସୀମିତ ମନୁଷ୍ୟମନ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗର୍ବିତ ଜ୍ଞାନ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, କେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ।"

"ତଥାପି ବିଜ୍ଞ ାନୀମାନେ ଭାବନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜ୍ଞ ାନକୁ—ସେ ଯାହା କରିଛନ୍ତ ି କିମ ୍ବା କରିପାରନ୍ତ ି—ବୁଝିପାରିବେ। ଏହି ଧାରଣା ବ୍ୟ ାପକ ଭାବେ ପ୍ର ଚଳିତ ଯେ ସେ ନିଜ ବିଧିଦ୍ୱ ାରା ସୀମିତ। ଲୋକମାନେ କିମ ୍ବା ତାଙ୍କ ଅସ୍ତ ିତ୍ୱ କୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରନ୍ତ ି, କିମ ୍ବା ତାହାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତ ି, କିମ ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ାର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ସୁଦ୍ଧ ା ସବୁ କିଛିର ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ ା କରନ୍ତ ି; ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ଭକ୍ତ ି ସହ ଶ୍ର ଦ୍ଧ ା କରୁନାହାନ୍ତ ି, କିମ ୍ବା ତାଙ୍କ ଶକ୍ତ ିକୁ ଭୟ କରୁନାହାନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଅଲୌକିକ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱ ାସ କରୁନାହାନ୍ତ ି, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବିଧିଗୁଡ଼ିକୁ, କିମ ୍ବା ସେହି ବିଧିମାନଙ୍କ ମାଧ ମରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛ ାକୁ ସାଧନ

କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅସୀମ ଶକ୍ତିକୁ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି। ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟବହୃତ ଅର୍ଥରେ, 'ପ୍ରକୃତିର ବିଧି' ବୋଲିଥିବା ପଦଟିର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ହେଉଛି ଭୌତିକ ଜଗତକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ ଯେତେଦୂର ଆବିଷ୍କାର କରିପାରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କେତେ ସୀମିତ, ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କେତେ ବିଶାଳ, ଯେଉଁଠାରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନିଜ ବିଧିମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି, ତଥାପି ସୀମିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ବୁଝାଶକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରେ!"

"ଅନେକେ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ ପଦାର୍ଥରେ ଜୀବନଶକ୍ତି ନିହିତ ଅଛି—ଯେ କିଛି ବିଶେଷ ଗୁଣ ପଦାର୍ଥକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ପରେ ତାହାକୁ ନିଜର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ; ଏବଂ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ସ୍ଥିର ନିୟମମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ଯାହାରେ ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହା ମିଥ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ନୁହେଁ। ପ୍ରକୃତି ତାହାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସେବିକା। ଈଶ୍ୱର ନିଜର ନିୟମମାନଙ୍କୁ ରଦ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକର ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିରନ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଉପକରଣରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକୃତି ଏକ ବୁଦ୍ଧି, ଏକ ଉପସ୍ଥିତି, ଏକ ସକ୍ରିୟ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଯାହା ତାହାର ନିୟମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କର ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତିରେ ବିଦ୍ୟମାନ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, 'ମୋର ପିତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି।' John 5:17।"

ନେହେମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିଗୀତରେ ଲେବୀୟମାନେ ଗାଇଥିଲେ, 'ତୁମେ, କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ; ତୁମେ ଆକାଶ, ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଆକାଶ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେନାସହିତ, ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ, ... ସୃଷ୍ଟି କରିଛ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଛ।' ନେହେମିୟା ୨:୬। ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି। କାରଣ 'ଜଗତର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ ସମୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା।' ଇବ୍ରୀୟ 4:3। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏଯାବତ୍ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ବସ୍ତୁସମୂହକୁ ଧାରଣ କରିରଖିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଅଛି। ଏହା ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ, ଏକଥର ଗତିଶୀଳ କରାଯାଇଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିଜ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆପଣେ ଆପଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଯାଉଛି, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ନାଡ଼ି ସ୍ପନ୍ଦିତ ହୁଏ ଓ ଏକ ପରେ ଏକ ଶ୍ୱାସ ଚାଲିଥାଏ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ୱାସ, ହୃଦୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ପନ୍ଦନ, ସେହି ଜଣଙ୍କ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଯତ୍ନର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ଆମେ ବଞ୍ଚୁ, ଚଳନ କରୁ, ଓ ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରହିଛି।' ପ୍ରେରିତ 17:28। ପୃଥିବୀ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ନିଜ ବହୁଳ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ନିଜ ଗତି ଅବ୍ୟାହତ ରଖେ, ତାହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିବଳରୁ ନୁହେଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତ ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରେ ଓ ଆକାଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଗମନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ରଖେ। ସେ 'ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ସେନାକୁ ବାହାର କରନ୍ତି; ନିଜ ଶକ୍ତିର ମାହାତ୍ମ୍ୟରେ ଓ ପରାକ୍ରମର ବଳରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନାମେ ନାମେ ଡାକନ୍ତି; ଏକଟି ମଧ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ।' ଯିଶାୟ 40:26। ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭିଦଜୀବନ ସଫଳ ହୁଏ, ପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଓ ପୁଷ୍ପ ଫୁଟେ। ସେ 'ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘାସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି' (ଗୀତସଂହିତା 147:8), ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପତ୍ୟକାମାନେ ଫଳବତୀ ହୁଅନ୍ତି। 'ବନର ସମସ୍ତ ପଶୁ ... ନିଜ ଆହାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଖୋଜେ,' ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ କୀଟପତଙ୍ଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମନୁଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିତ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କର ପ୍ରବିଧାନମୟ ଯତ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଗୀତକାରଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦରେ, 'ଏହି ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ହିଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି.... ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଉଛ, ସେମାନେ ତାହା ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି; ତୁମେ ତୁମ ହସ୍ତ ଖୋଲିଦିଅ, ସେମାନେ ଭଲ ବସ୍ତୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି।' ଗୀତସଂହିତା 104:20, 21, 27, 28। ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ; ସେ ଆକାଶକୁ ମେଘରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ବର୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। 'ସେ ପଶ୍ମସଦୃଶ ତୁଷାର ଦିଅନ୍ତି; ସେ ରାଖ ସଦୃଶ ହିମକଣା ଛିଟାଇଦିଅନ୍ତି।' ଗୀତସଂହିତା 147:16। 'ସେ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, ଆକାଶମାନରେ ଜଳର ପ୍ରଚୁର ସମାଗମ ହୁଏ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀର ସୀମାନ୍ତରୁ ବାଷ୍ପକୁ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତି; ସେ ବର୍ଷା ସହିତ ବିଜୁଳି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଓ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରରୁ ବାତାସକୁ ବାହାର କରନ୍ତି।' ଯିରିମିୟ 10:13।

"ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ କିଛିର ଭିତ୍ତିସ୍ଥିତ ଅଟନ୍ତି। ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ ଅଛି; ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କ ଶାସନ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନକୁ ପରିଚାଳିତ କରେ। ବିଜ୍ଞାନ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ନୂତନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରେ; ସେ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ନୂତନ ଗଭୀରତାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ; କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ସେ ଏମିତି କିଛି ଆଣେ ନାହିଁ, ଯାହା ଦୈବୀୟ ପ୍ରକାଶନ ସହ ବିରୋଧ କରେ। ଅଜ୍ଞାନତା

ବିଜ୍ଞ ାନକୁ ଆଶ୍ର ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱ ର ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟ । ମତାମତଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ । କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ର କୃତିର ପୁସ୍ତ କ ଓ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ପରସ୍ପ ର ଉପରେ ଆଲୋକ ପାତ କରେ। ଏହିପରି ଆମେ ସୃଷ୍ଟ ିକର୍ତ୍ତ ାଙ୍କ ୁ ଆରାଧନା କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ବୁଦ୍ଧ ିସମ୍ପ ନ୍ନ ଭରସା ରଖିବାକୁ ପରିଚାଳିତ ହୁଅଁ।” Patriarchs and Prophets, 113–115.